

godt forslag, som har en meget, meget stor betydning.

Forslaget her er alt for alvorligt til, at man skal gøre sig morsom på bekostning af det, og jeg kan godt høre, at ministeren sidder på sin plads og griner ad det her. Jeg synes, det meget illustrativt viser, hvordan ministerens holdning er til tingene: det her trækker vi på skulderen af, det sidder vi bare og griner ad. Sådan er det. Jeg synes, sagen er alt for alvorlig til, at man bare skal sidde og grine ad det. Vi ved jo, at en lang række andre lande, vi normalt sammenligner os med, kan gøre det her hurtigere. Hvorfor kan vi så ikke i Danmark?

Selvfølgelig skal kvaliteten i de undersøgelser, man laver, være i orden. Det er der slet ingen tvivl om, men samtidig kunne det være rart at høre ministeren i det mindste sige, at regeringen gør, hvad den kan, og at hans ministerium gør, hvad det kan, for at sagsbehandlingstiderne bliver nedbragt, og at man virkelig bestræber sig på det.

Det hører vi ikke. Vi hører bare en minister, der sidder og griner, og det er selvfølgelig også sjovere for ministeren, men det er ikke sjovere for miljøet, og det er ikke sjovere for den danske befolkning, som er berørt af det her hver eneste dag.

Sagen er jo, at nok tager det tid at undersøge ting, men da man f.eks. fandt to døde hummere, lavede man i løbet af ganske kort tid en fuldstændig revolution på hele miljøområdet i Danmark. Det kunne lade sig gøre, så hvis viljen er til stede, og de politiske strømninger går den rigtige vej, kan det lade sig gøre, at man gør tingene hurtigt, men så længe ministeren bare sidder og griner ad det her, sidder og griner ad miljøet, sidder og griner ad et forslag, som for alvor vil gøre noget for miljøet, ved vi, hvor miljøministeren står, og så er det desværre ikke muligt at få ret meget seriøst igennem.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg tror, en af årsagerne til, at der måske trækkes lidt på smilebåndet en gang imellem, er, at det her bliver fremsat som led i en plan for rent vand. Jeg har også set en lokal Venstrepolitiker stå med sit vand her op til kommunevalget: Kryds ved Venstre for rent drikkevand. Samtidig kunne man i det samme område op til et folketingsvalg, hvor der lige var blevet forbudt et pesticid, høre en Venstremand, der var folketingskandidat og informationschef for et foderstoffirma, sige: Vi har købt rigeligt ind af pesti-

cider, sådan at I kan komme og købe hos os, inden det bliver forbudt 1. januar. Så kan I virkelig bruge det i lang tid, efter at det er blevet forbudt. Det er Venstres holdning til pesticider og til rent drikkevand i en nøddeskal. Det er rent proforma, man laver de ting her.

Når man så ser på, hvad forslaget ellers indeholder, står der, at man skal lave et belastningsindeks; med andre ord skal man begynde at kalde et pesticid miljøvenligt. Jamen hvis det er miljøvenligt, virker det jo ikke, for så slår det ikke ihjel. Det er jo en umulighed i sig selv at lave et miljøvenligt pesticid, for så virker det ikke.

Det andet, jeg gerne vil sige til forslagsstillerne, er, at de formodentlig forestiller sig, at det offentlige også skal være med til at lave det her. Efter vores opfattelse bliver der brugt alt, alt, alt for mange offentlige midler på pesticidforskning, og der er ingen grund til at kaste flere gode penge efter dårlige penge, så vi kan slet ikke støtte, at man i offentligt regi skal begynde at lave et belastningsindeks.

Den anden del af forslaget går ind for, at der skal laves en vejledning, at det offentlige og producenter skal arbejde sammen. Jeg mener, at det vejledningsansvar er og bliver producenternes. Det er en af de ting, vi virkelig synes, der skal privatiseres; det skal man altså ikke bruge offentlige ressourcer på.

Man brugte det danske ØK-producerede paraquat i Bangkok og havde en morsom tegneserie, hvis man kan tillade sig at sige det sådan, der viste, hvordan man skulle håndtere disse sprøjtemidler. Det var den eneste vejledning, der var, og det er jo grotesk, især når det er et sprøjtemiddel, der primært er blevet forbudt, fordi man, hvis man får det på sin krop og ikke får det skyllet af, er færdig. Vores udviklingsminister kom i sådan en bekymring over det til at sige, at det måske var en sag for os at vejlede dem i at bruge det.

Det, der er brug for vejledning til, er, hvordan man kan undgå at bruge pesticider især i ulandene, men også herhjemme, og det, man skal bruge penge til, er ikke at vejlede i at bruge stofferne, men i at holde op med det. Det er et problem, for det danske landbrug er kommet på sprøjten, og det er det blevet stærkt afhængigt af ligesom en narkoman, så er det en utrolig stærk kur, der skal til, for at man kan blive afvænnet. Jeg mener, det var det, man egentlig burde bruge ressourcerne på.